

## هدیه بیوه زن

<sup>1</sup> و نظر کرده، دولتمندانی را دید که هدایای خود را در بیت المال می‌اندازند. <sup>2</sup> و بیوه زنی فقیر را دید که دو فلس در آنجا انداخت. <sup>3</sup> پس گفت: هرآینه به شما می‌گویم این بیوه فقیر از جمیع آنها بیشتر انداخت. <sup>4</sup> زیرا که همه ایشان از زیادتى خود در هدایای خدا انداختند، لیکن این زن از احتیاج خود تمامی معیشت خویش را انداخت.

## پیشگویی ویرانی معبد بزرگ

<sup>5</sup> و چون بعضی ذکر معبد می‌کردند که به سنگهای خوب و هدایا آراسته شده است گفت: <sup>6</sup> ایامی می‌آید که از این چیزهایی که می‌بینید، سنگی بر سنگی گذارده نشود، مگر اینکه به زیر افکنده خواهد شد. <sup>7</sup> و از او سؤال نموده، گفتند: ای استاد، پس این امور کی واقع می‌شود و علامت نزدیک شدن این وقایع چیست؟ <sup>8</sup> گفت: احتیاط کنید که گمراه نشوید. زیرا که بسا به نام من آمده خواهند گفت که، من هستم و وقت نزدیک است. پس از عقب ایشان مروید. <sup>9</sup> و چون اخبار جنگها و فسادها را بشنوید، مضطرب مشوید زیرا که وقوع این امور اوّل ضرور است لیکن انتہادر ساعت نیست. <sup>10</sup> پس به ایشان گفت: قومی با قومی و مملکتی با مملکتی مقاومت خواهند کرد. <sup>11</sup> و زلزله‌های عظیم در جایها و قحطیها و وباها پدید و چیزهای هولناک و علامات بزرگ از آسمان ظاهر خواهد شد.

## پیشگویی شکنجه

<sup>12</sup> و قبل از این همه، بر شما دستاندازی خواهند کرد و جفا نموده، شما را به کنایس و زندانها خواهند سپرد و در حضور سلاطین و حکام بجهت نام من خواهند برد. <sup>13</sup> و این برای شما به شهادت خواهد انجامید. <sup>14</sup> پس در دل‌های خود قرار دهید که برای حجت آوردن، پیشتر اندیشه نکنید، <sup>15</sup> زیرا که من به شما زبانی و حکمتی خواهم داد که همه دشمنان شما با آن مقاومت و مباحثه نتوانند نمود. <sup>16</sup> و شما را والدین و برادران و خویشان و دوستان تسلیم خواهند کرد و بعضی از شما را به قتل خواهند رسانید. <sup>17</sup> و جمیع مردم بجهت نام من شما را نفرت خواهند کرد. <sup>18</sup> و لکن مویی از سر شما گم نخواهد شد. <sup>19</sup> جانهای خود را به صبر دریابید.

## پیشگویی ویرانی اورشلیم

<sup>1</sup> And he looked up, and saw the rich men casting their gifts into the treasury. <sup>2</sup> And he saw also a certain poor widow casting in thither two mites. <sup>3</sup> And he said, Of a truth I say unto you, that this poor widow hath cast in more than they all: <sup>4</sup> For all these have of their abundance cast in unto the offerings of God: but she of her penury hath cast in all the living that she had. <sup>5</sup> And as some spake of the temple, how it was adorned with goodly stones and gifts, he said, <sup>6</sup> As for these things which ye behold, the days will come, in the which there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down. <sup>7</sup> And they asked him, saying, Master, but when shall these things be? and what sign will there be when these things shall come to pass? <sup>8</sup> And he said, Take heed that ye be not deceived: for many shall come in my name, saying, I am Christ; and the time draweth near: go ye not therefore after them. <sup>9</sup> But when ye shall hear of wars and commotions, be not terrified: for these things must first come to pass; but the end is not by and by. <sup>10</sup> Then said he unto them, Nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: <sup>11</sup> And great earthquakes shall be in divers places, and famines, and pestilences; and fearful sights and great signs shall there be from heaven. <sup>12</sup> But before all these, they shall lay their hands on you, and persecute you, delivering you up to the synagogues, and into prisons, being brought before kings and rulers for my name's sake. <sup>13</sup> And it shall turn to you for a testimony. <sup>14</sup> Settle it therefore in your hearts, not to meditate before what ye shall answer: <sup>15</sup> For I will

give you a mouth and wisdom, which all your adversaries shall not be able to gainsay nor resist.<sup>16</sup> And ye shall be betrayed both by parents, and brethren, and kinsfolks, and friends; and some of you shall they cause to be put to death.<sup>17</sup> And ye shall be hated of all men for my name's sake.<sup>18</sup> But there shall not an hair of your head perish.<sup>19</sup> In your patience possess ye your souls.<sup>20</sup> And when ye shall see Jerusalem compassed with armies, then know that the desolation thereof is nigh.<sup>21</sup> Then let them which are in Judaea flee to the mountains; and let them which are in the midst of it depart out; and let not them that are in the countries enter thereinto.<sup>22</sup> For these be the days of vengeance, that all things which are written may be fulfilled.<sup>23</sup> But woe unto them that are with child, and to them that give suck, in those days! for there shall be great distress in the land, and wrath upon this people.<sup>24</sup> And they shall fall by the edge of the sword, and shall be led away captive into all nations: and Jerusalem shall be trodden down of the Gentiles, until the times of the Gentiles be fulfilled.<sup>25</sup> And there shall be signs in the sun, and in the moon, and in the stars; and upon the earth distress of nations, with perplexity; the sea and the waves roaring;<sup>26</sup> Men's hearts failing them for fear, and for looking after those things which are coming on the earth: for the powers of heaven shall be shaken.<sup>27</sup> And then shall they see the Son of man coming in a cloud with power and great glory.<sup>28</sup> And when these things begin to come to pass, then look up, and lift up

<sup>20</sup> و چون ببینید که اورشلیم به لشکرها محاصره شده است، آنگاه بدانید که خرابی آن رسیده است.<sup>21</sup> آنگاه هر که در یهوَدیه باشد، به کوهستان فرار کند و هر که در شهر باشد، بیرون رود و هر که در صحرا بود، داخل شهر نشود.<sup>22</sup> زیرا که همان است ایام انتقام، تا آنچه مکتوب است تمام شود.<sup>23</sup> لیکن وای بر آبستنان و شیردهندگان در آن ایام، زیرا تنگی سخت بر روی زمین و غضب بر این قوم حادث خواهد شد.<sup>24</sup> و به دم شمشیر خواهند افتاد و در میان جمیع امّت‌ها به اسیری خواهند رفت و اورشلیم پایمال امّت‌ها خواهد شد تا زمانهای امّت‌ها به انجام رسد.

### آمدن پسر انسان

<sup>25</sup> و در آفتاب و ماه و ستارگان علامات خواهد بود و بر زمین تنگی و حیرت از برای امّت‌ها روی خواهد نمود به سبب شوریدن دریا و امواجش.<sup>26</sup> و دلهای مردم ضعف خواهد کرد از خوف و انتظار آن وقایعی که بر ربع مسکون ظاهر می‌شود، زیرا قوّات آسمان متزلزل خواهد شد.<sup>27</sup> و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که بر ابری سوار شده با قوّت و جلال عظیم می‌آید.<sup>28</sup> و چون ابتدای این چیزها بشود، راست شده، سرهای خود را بلند کنید از آن جهت که خلاصی شما نزدیک است.

### بیداری

<sup>29</sup> و برای ایشان مَتّلی گفت که: درخت انجیر و سایر درختان را ملاحظه نمایید،<sup>30</sup> که چون می‌بینید شکوفه می‌کند، خود می‌دانید که تابستان نزدیک است.<sup>31</sup> و همچنین شما نیز چون ببینید که این امور واقع می‌شود، بدانید که ملکوت خدا نزدیک شده است.<sup>32</sup> هرآینه به شما می‌گویم که تا جمیع این امور واقع نشود، این فرقه نخواهد گذشت.<sup>33</sup> آسمان و زمین زایل می‌شود لیکن سخنان من زایل نخواهد شد.<sup>34</sup> پس خود را حفظ کنید مبادا دلهای شما از پرخوری و مستی و اندیشه‌های دنیوی، سنگین گردد و آن روز ناگهان بر شما آید.<sup>35</sup> زیرا که مثل دامی بر جمیع سَکَنه تمام روی زمین خواهد آمد.<sup>36</sup> پس در هر وقت دعا کرده، بیدار باشید تا شایسته آن شوید که از جمیع این چیزهایی که به وقوع خواهد پیوست نجات یابید و در حضور پسر انسان بایستید.<sup>37</sup> و روزها را در هیکل تعلیم می‌داد و

your heads; for your redemption draweth nigh.<sup>29</sup> And he spake to them a parable; Behold the fig tree, and all the trees;<sup>30</sup> When they now shoot forth, ye see and know of your own selves that summer is now nigh at hand.<sup>31</sup> So likewise ye, when ye see these things come to pass, know ye that the kingdom of God is nigh at hand.<sup>32</sup> Verily I say unto you, This generation shall not pass away, till all be fulfilled.<sup>33</sup> Heaven and earth shall pass away: but my words shall not pass away.<sup>34</sup> And take heed to yourselves, lest at any time your hearts be overcharged with surfeiting, and drunkenness, and cares of this life, and so that day come upon you unawares.<sup>35</sup> For as a snare shall it come on all them that dwell on the face of the whole earth.<sup>36</sup> Watch ye therefore, and pray always, that ye may be accounted worthy to escape all these things that shall come to pass, and to stand before the Son of man.<sup>37</sup> And in the day time he was teaching in the temple; and at night he went out, and abode in the mount that is called the mount of Olives.<sup>38</sup> And all the people came early in the morning to him in the temple, for to hear him.

شبهها بیرون رفته، در کوه معروف به زیتون به سر می‌برد.<sup>38</sup> و هر بامداد قوم نزد ویدر معبد می‌شتافتند تا کلام او را بشنوند.